

ບົດທີ 17

ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ

ເມື່ອລູກຂອງທ່ານຮູ້ວ່າຕົນເອງຕາບອດ.

ເດັກນ້ອຍທີ່ຕາບອດນັ້ນ ຄິດສະເໝີວ່າ ເດັກທຸກຄົນກໍ່ຮຽນຮູ້ໂລກຄືກັນກັບຕົນເອງ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ມີແນວຄິດວ່າ ເດັກຄົນອື່ນທີ່ປົກກະຕິນັ້ນ ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ຮັບຮູ້ໂລກທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຕົນເອງ ແຕ່ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ ເດັກທີ່ຕາບອດນັ້ນ ຈະເລີ່ມຮູ້ສຶກ ແລະ ເຂົ້າໃຈວ່າ ເຂົາແຕກຕ່າງຈາກເດັກທີ່ປົກກະຕິທົ່ວໄປ.

ເດັກນ້ອຍທີ່ຕາບອດຄິດວ່າ ທຸກຄົນລ້ວນ ແຕ່ເບິ່ງສິ່ງຂອງດ້ວຍການສຳຜັດດ້ວຍມືຄືກັນກັບຕົນ.

ເມື່ອເດັກຕາບອດມີອາຍຸປະມານ 5 ປີ ເຂົາກໍ່ຈະເລີ່ມເຂົ້າໃຈວ່າ ເດັກຄົນອື່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສຳຜັດວັດຖຸກໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ວ່າ ວັດຖຸນັ້ນແມ່ນຫຍັງ.

ເມື່ອເດັກເລີ່ມສັງເກດເຫັນວ່າ ຕົນເອງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນ ເຂົາອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກລະແວງສົງໄສຕໍ່ກັບຄວາມແຕກຕ່າງນັ້ນ. ເດັກບາງຄົນ ທີ່ພິການຕາ ຫຼື ມີບັນຫາທາງດ້ານສາຍຕາ ມັກຮູ້ສຶກເສຍໃຈຕໍ່ກັບຄວາມພິການຂອງຕົນ ທີ່ມີສະພາບແຕກຕ່າງຈາກເດັກທົ່ວໄປ, ເດັກບາງຄົນກໍ່ຮູ້ສຶກໃຈຮ້າຍ ຫຼື ທໍ້ຖອຍໃຈ.

ການຊ່ວຍເຫລືອເດັກທີ່ຮູ້ສຶກທີ່ຖອຍຕໍ່ຄວາມພິການຂອງຕົນເອງ.

ເດັກຕາບອດຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ທີ່ຖອຍໃຈ ຫລື ຮູ້ສຶກໝົດຫວັງ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບຮູ້ວ່າ ຕົນເອງຕາບອດ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ຄືກັນກັບເດັກປົກກະຕິທົ່ວໄປ. ຖ້າທ່ານຫາກ ເປັນສະມາຊິກກຸ່ມພໍ່ແມ່ເດັກພິການໃດໜຶ່ງ ພໍ່ແມ່ຂອງເດັກພິການຄົນອື່ນອາດຈະສາມາດໃຫ້ ຄຳແນະນຳທ່ານໄດ້ວ່າ ຄວນຕອບຄຳຖາມຂອງລູກຕົນເອງວ່າແນວໃດ ແລະ ມັນຈະສາມາດ ຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍ ຖ້າຫາກມີການກະກຽມຄຳຕອບໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ ພ້ອມທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມເດັກທີ່ພິການຕາຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ແລ້ວ.

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າ ແນວໃດ? ເມື່ອ ສອນ ໄຊ ຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າເສຍ ໃຈຫຼາຍ, ເມື່ອລາວໄດ້ຮູ້ ວ່າເດັກຄົນອື່ນສາມາດ ເບິ່ງເຫັນໄດ້.

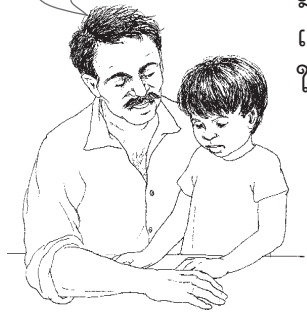
ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ວ່າ ແສງແກ້ວ ຮູ້ສຶກ ໃຈຮ້າຍ ເມື່ອເດັກຄົນອື່ນເວົ້າເຢາະ ເຍ້ຍລາວ, ເພາະວ່າ ລາວບໍ່ສາມາດຂີ່ ລົດຖີບໄດ້ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ບອກກັບລາວ ວ່າ “ມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຂົາເຮັດ ໄດ້, ບໍ່ຕ້ອງໃສ່ໃຈຕໍ່ກັບຄຳເວົ້າຂອງ ຄົນອື່ນ”.

ຄັ້ງໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ບອກກັບ ອາ ໂນ ວ່າ “ລາວເປັນຄົນທີ່ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ເຊິ່ງ ຕ່າງຈາກເດັກຄົນອື່ນທີ່ເຈັບ ປ່ວຍຢູ່ເລື້ອຍໆ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ທ. ອາຄົມ ເພື່ອນຂອງລາວກໍ່ ເປັນໄຂ້ຢູ່ຕະຫລອດ.

ຂ້ອຍຄິດວ່າສິ່ງໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ເວົ້າອອກມາຈາກໃຈຈິງ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຂຶ້ນ.

ພິນແສງ ເອີຍ! ຕອນລູກຍັງນ້ອຍນັ້ນ ລູກໄດ້ເຈັບປ່ວຍຢ່າງໜັກ ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ລູກກໍບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ອີກ.

ເດັກອາດຈະສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກອອກມາ ດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຢາກເບິ່ງເຫັນຄືກັນກັບຄົນປົກກະຕິ ຫຼື ມີຄວາມຫວັງວ່າ ຈະສາມາດເບິ່ງເຫັນເມື່ອເຂົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ເດັກອາດຈະຖາມວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດເຂົາຈຶ່ງຕາບອດ.

ຄໍາ ເອີຍ! ພໍພູມໃຈຫຼາຍໃນສິ່ງທີ່ລູກເຮັດໄດ້ ແລະ ພໍກໍຮັກລູກຫຼາຍ ເຖິງແມ່ນວ່າ ລູກຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ.

ເດັກອາດຈະຢາກຮ້າຍຫຼາຍ ແລະ ສະແດງອາການຢາກຮ້າຍອອກມາຕໍ່ກັບຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ.

ໃນການຕອບຄໍາຖາມຂອງເດັກນັ້ນ ຕ້ອງມີລັກສະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ ແລະ ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍໃນສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເດັກສາມາດເຮັດໄດ້. ຖ້າເດັກຫາກຮູ້ວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກ ມັນກໍ່ຈະງ່າຍຂຶ້ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກຍອມຮັບຄວາມພິການຂອງຕົນເອງ.

ເມື່ອເດັກຫາກສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ຢາກຮ້າຍ ຫຼື ທ້າຖອຍ ກໍ່ບອກເຂົາວ່າ ທ່ານເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາ ແລະ ໃສ່ໃຈຕໍ່ຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາ.

ແມ່ຮູ້ວ່າ! ລູກຮູ້ສຶກເສຍໃຈ ເພາະວ່າ ລູກຢາກເບິ່ງເຫັນໝາກໄມ້ຄືກັນກັບ ຄຳແດງ

ການດຸ່ນດ່ຽງລະຫວ່າງການເພິ່ງພາອາໄສຄົນອື່ນ ແລະ ການເປັນໂຕຂອງຕົນເອງ.

ເດັກມັກເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າ ເກັ່ງ, ມີຄວາມສາມາດ. ແຕ່ສຳລັບເດັກທີ່ສາມາດສັງເກດໄດ້ວ່າ ຕົນເອງຕາບອດ ແລະ ອາດຈະສັງເກດເຫັນອີກຕື່ມວ່າ ເດັກປົກກະຕິໃນໄລຍະ ອາຍຸດຽວກັບຕົນນັ້ນ ໄດ້ເຮັດສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາຢາກເຮັດ ແຕ່ສຳລັບຕົວເຂົາເອງ ຜັດບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເດັກຄົນນັ້ນຮູ້ສຶກທີ່ຖອຍໃຈ ເມື່ອເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຕ້ອງການຢາກເຮັດ.

ເມື່ອບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ກໍ່ຈຶ່ງໃຫ້ເດັກເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຕ້ອງການດ້ວຍຕົວເຂົາເອງ ເຊິ່ງເດັກຈະສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ຫຼາຍຄືກັນກັບເດັກປົກກະຕິທົ່ວໄປ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເດັກທີ່ມີບັນຫາທາງສາຍຕາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການດູແລຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ ບາງຄັ້ງຄາວເຂົາກໍ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄົນອື່ນທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ, ຈຶ່ງສອນໃຫ້ເດັກຮັບຮູ້ສະເໝີວ່າ: ບາງຄັ້ງຄົນເຮົາຕ້ອງໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນອື່ນ.

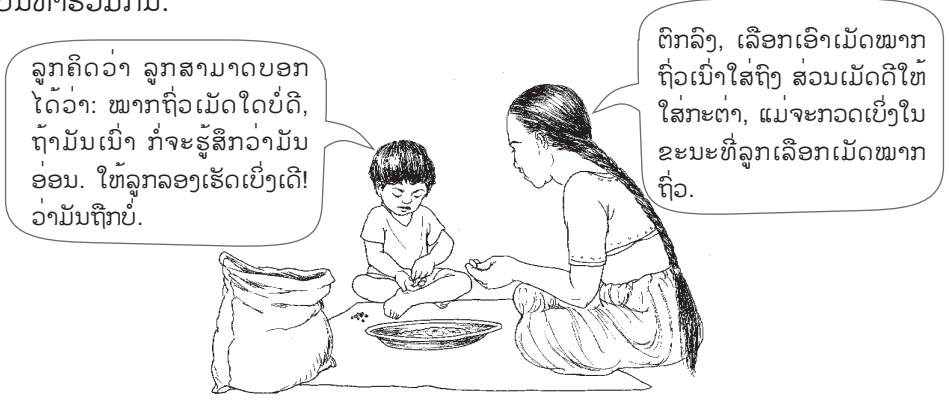

ບາງຄັ້ງ ພວກເຮົາກໍ່ມັກໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ. ຈຶ່ງພະຍາຍາມສອນໃຫ້ເດັກເຂົ້າໃຈວ່າ: ການຮັບເອົາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນອື່ນ ເປັນອີກທາງເລືອກໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ. ເດັກມັກຈະເວົ້າວ່າ "ບໍ່ຕ້ອງຊ່ວຍກໍ່ໄດ້, ຂອບໃຈ" ເມື່ອໃດທີ່ເດັກຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາສາມາດເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

ການສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ພວກເຂົາຈະປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທີ່ທ້າທາຍໃໝ່ໆ ຫລາຍປະການ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຄິດສະເໝີວ່າ:

ຕົວທ່ານເອງ ແລະ ເດັກ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານ ພ້ອມທັງຈັດແບ່ງວ່າ ໜ້າວຽກສ່ວນໃດເປັນຂອງເດັກຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຊິ່ງຕົວທ່ານເອງແມ່ນເຂົ້າໃຈດີເຖິງຄວາມສາມາດ ແລະ ນິດໄສຂອງເດັກ. ທ່ານ ແລະ ເດັກທີ່ພິການຕາ ຕ້ອງເຮັດວຽກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັນ.

ດຽວນີ້ລູກຂອງທ່ານໃຫຍ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ເຂົາສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາສ່ວນໃດໜຶ່ງດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ ເຊັ່ນ: ເຂົາສາມາດຄົ້ນຄິດດ້ວຍຕົນເອງໃນການເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ.

ຄົນພິການຕາຈຳນວນໜຶ່ງ ມີວິທີການຄຳນວນຕົວເລກທີ່ຫລາກຫລາຍ. ລູກຂອງທ່ານສາມາດທີ່ຈະຮຽນຮູ້ວິທີການຄຳນວນຕົວເລກເຫລົ່ານັ້ນຈາກຄົນພິການຕາຜູ້ອື່ນໄດ້.

ການຄົ້ນຄິດເຖິງອະນາຄົດ.

ໃນປະຈຸບັນລູກຂອງທ່ານ ອາດຈະອາຍຸພຽງ 5 ປີ ແຕ່ໃນບໍ່ຊ້າເຂົາກໍ່ຈະກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່. ທ່ານສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລູກຂອງທ່ານ ຫຼື ເດັກທີ່ພິການຕາຕັ້ງເປົ້າໝາຍໃນອະນາຄົດໃຫ້ກັບຕົນເອງ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ຕົວເຂົາມີຄວາມສາມາດ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ກັບຄວາມພິການຂອງຕົນ. ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ພິການຕາ ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ພວກເຂົາສາມາດເຮັດວຽກ, ແຕ່ງງານ ແລະ ເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ດີໄດ້.

ການໃຊ້ປະສົບການຂອງຕົນເອງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ.

ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ ທັງຕົວທ່ານ ແລະ ເດັກ ແມ່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເດັກທີ່ພິການຕາ ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຮັດໃນສິ່ງຕ່າງໆ ແລະ ຕົວທ່ານກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນການເບິ່ງແຍງດູແລເດັກທີ່ພິການຕາ. ການແບ່ງປັນ ຫຼື ແລກປ່ຽນປະສົບການຂອງຕົນເອງກັບ ຄົນອື່ນທີ່ມີລູກພິການຕາ ຫຼື ຕາບອດ ຈະເປັນການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ເດັກພິການຕາທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ! ກໍ່ອາດຈະໃຊ້ປະສົບການຂອງຕົນຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ພິການຕາໄດ້, ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ໄດ້ມີໂອກາດໃຫ້ເດັກທີ່ຕາບອດ ໃຊ້ເວລາຢູ່ກັບຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ພິການຕາ ກໍ່ເປັນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ດີໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ຕາບອດນັ້ນ.

ທ່ານອາດຈະສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ພໍ່ແມ່ເດັກທີ່ພິການຕາ. ແຕ່ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດ ກໍ່ຄືທ່ານສາມາດຊ່ວຍໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນພິການທາງສາຍຕາ ຫຼື ມີບັນຫາທາງສາຍຕາຫຼຸດໜ້ອຍລົງໃນອະນາຄົດ.

ລູກຊາຍ ຫຼື ລູກສາວຂອງທ່ານ ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ, ອາດຈະເລືອກເຮັດວຽກກັບບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນໆ ໃນການປັບປຸງບູລະນະໂຮງຮຽນ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອໂອກາດຂອງເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຕາບອດໄດ້.

